

Куди звертатися у випадках домашнього насильства:

- до Національної поліції за номером **102** та повідомити про факт насильства;
- на Урядовий контактний центр **15-47**, де цілодобово надаються інформаційні, психологічні та юридичні консультації чоловікам та жінкам, які постраждали від домашнього насильства, насильства за ознакою статі, насильства стосовно дітей, або з питань загрози вчинення такого насильства та психологічної допомоги потерпілим від домашнього насильства жінкам, чоловікам, дітям;
- до безкоштовного номеру системи безоплатної правової допомоги **0-800-213-103**;
- до національної «гарячої лінії» з питань запобігання домашнього насильства, торгівлею людьми та гендерної дискримінації **0-800-500-335** або **116-123** (короткий номер з мобільного). Щоб донести в доступний спосіб до учасників освітнього процесу інформацію про те, куди звертатися у випадках домашнього насильства.

Дитина — **свідок насильства** — теж **постраждалий від домашнього** насильства. Якщо у родині, де відбувається домашнє насильство, є діти — не варто тішити себе ілюзіями, що вони нічого не помічають й на них така ситуація ніяк не вплине. Діти все бачать, все відчують, й нездорові стосунки між батьками можуть травмувати їх навіть більше за те, що вони побачили на війні.